

Een hedendaags sprookje door J van Zuilekom

Er was eens een mooi stuk natuur dat gewoon uit de tijd raakte. Er woonden een paar vleermuizen met corona, vossen met luizen en vlooiën en elke ochtend was er die rotherrie van al die vogels en vergeet de teken niet, want daar barstte het van. De omwonenden hadden het echt helemaal gehad met die groene ellende en het bracht nog niks op ook.

Een ster verrees en rinkelde met de geldbuidel.

Aanvankelijk was er wat argwaan, maar toen duidelijk werd dat hier grote feesten in aantocht waren ging men massaal om.

Feestje, waar is het fééstje ?

Burgers ontwikkelden initiatieven en stelden tegen betaling á €2.50 p.p. hun toiletten ter beschikking. Wc papier niet inbegrepen.

De hele zomer was het raak, 5 meerdaagse festivals en nog 12 andere luidruchtige evenementen het hele jaar door. De billen moesten schudden en de ingewanden trillen, dus hoppa op naar de 125db!

Het was een groot succes, vooral tegen de avond bij het Natura 2000 gebied Het Groote Gat, waar men massaal in rond badderde en vervolgens de ligweide er naast in beslag nam. Jammer voor de honden want het was eigenlijk hun terrein en het waren hun poepzakjes die er nu wel erg vlot door heen gingen.

Bij de supermarkt vloog de bieromzet als een shuttle de hoogte in en links en rechts kwam het eerste geklaag: "Het was toch allemaal wat, wie had dit nu kunnen bedenken?"

Jaren later zijn de festivals weer uit en gewoon overleefd. Er wordt weer gebreid, postzegels verzameld en de cursussen blokfluit en mandoline puilen uit. Vakantie doen we niet meer aan, o, ja 1x per jaar in een huisje op de Veluwe of in Cadzand aan de Zeeuwse kust en we fietsen en wandelen ons de pleuris. En...wat genieten we weer van de vogelherrie in het gebied in onze regio!

Het zag er niet naar uit, maar uiteindelijk kwam het allemaal goed. De inwoners van Oostburg, en de flora en fauna van het natuurgebied, leefden nog lang en gelukkig samen!